

Statsministeren (*Erik Eriksen*): Først vil jeg gerne takke ordførerne for deres velvillige modtagelse af forslagene til ny grundlov og tronfølgelov. Særligt vil jeg understrege den tak, der blev rettet til kommissionens enkelte medlemmer, den er i høj grad velfortjent. Og endelig vil jeg gerne takke for de venlige ord, som blev rettet til mig personlig; jeg har naturligvis mærket mig forskellen i varmegraden.

Jeg finder ikke, at det tjener noget fornuftigt formål på dette tidspunkt at indlade sig i en diskussion om, hvem der har gjort en dyd af politisk nødvendighed, eller om, hvem der har æren for det opnåede resultat. Også jeg kunne naturligvis møde frem med en vurdering af de enkelte medlemmers indsats.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft kom ind på, at denne regerings første programtale intet indeholdt om forfatningskommissionens arbejde. Heroverfor må det være mig tilladt at sige, at det var med velberåd hu, at denne tale koncentrerede sig om løsningen af den nærmeste tids problemer. Som det ærede medlem vil erindre, trængte de sig hårdt nok på den gang, hårdere end i dag. Regeringen tiltrådte efter en strid om den økonomiske politik. Det var nødvendigt først at danne sig et overblik over den økonomiske situation og over de ændringer i den førte politik, som hensynet til landets vel krævede.

Forfatningskommissionen blev imidlertid rekonstrueret allerede i februar 1951. I tidsrummet fra februar 1948 til regeringsskiftet i november 1950 holdt kommissionen mindre end en halv snes møder, underudvalgenes møder iberegnet. Fra februar 1951 og til kommissionen afsluttede sit arbejde for fjorten dage siden, har den og dens underudvalg ikke alene afholdt langt over hundrede møder, men den har også nået et resultat. Lad dette være nok til at belyse den ringe energi, hvormed den nuværende regering har ledet forfatningsarbejdet, sammenlignet med den forrige regerings tempo.

Som sagt, jeg tror ikke, at det tjener noget formål at komme nærmere ind på disse problemer, der tilhører fortiden. Ejheller finder jeg det formålstjenligt at diskutere, hvem der har vundet de største sejre. Nogle sejrer altid — derom kan man læse i dagspressen. Andre — og deriblandt jeg — prøver i al stilfærdighed at måle de enkelte paragraffer i forslaget med den gældende

grundlovs bestemmelser. Efter at have gjort dette punkt for punkt finder jeg ingen grund til at tage sejrsglæden fra nogen. Enhver kan have nok i sit.

Jeg kan derimod ikke stærkt nok understrege det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s bemærkninger om den enige og stærke vilje, der har været til at løse den store opgave, som en grundlovsændring er. Det ærede medlem pegede på de mange farefulde skær, der har været at passere, og på den betydning, det har haft, at kommissionens enkelte medlemmer viste ærlig vilje til at nå et resultat. Jeg er helt enig i denne betragtning.

Indlæggene i går eftermiddags indeholdt adskilligt, som var egnet til at belyse både de problemer, som kommissionen har behandlet, og forslagets fordele i forhold til den nuværende grundlov. Jeg skal ganske kort beskæftige mig med en række af de væsentlige emner, der blev taget op.

Fra forskellig side blev rejst spørgsmålet om kønnenes fuldstændige ligestilling i forslaget til tronfølgeloven. Kommissionen har grundigt drøftet dette spørgsmål, og man er vel fra alle sider fuldt opmærksom på, at der kan anføres særdeles gode argumenter for begge synspunkter. Som jeg allerede har sagt, er der imidlertid næppe nogen tvivl om, at der i befolkningen er klart flertal for det forslag, der er vedtaget i kommissionen.

Til de ærede medlemmer hr. Elgaards og hr. Karl Olsens bemærkninger til konsekvenserne af de foreslåede ændringer i tronfølgen skal jeg kun sige, at jeg er ganske enig i de udtalelser, de ærede medlemmer fremsatte.

En ting, der i ganske særlig grad glædede mig ved ordføretalerne i går, var de ord, der faldt om Grønland. Den enighed, der i kommissionen var tilstede om ændringen i Grønlands statsretlige stilling, gjorde sig også klart gældende i dette høje ting i går. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft sagde — og jeg synes så rigtigt —, at det er en af de store begivenheder i vor forfatnings historie, at Grønland efter forslaget anerkendes som en ligeberettiget del af det danske rige, og forandringen vil fra alle sider blive hilst med den største glæde, derom føler jeg mig overbevist. Som det også blev sagt i går, er udviklingen i Grønland nu nået så langt frem, at det er både naturligt og selvfølgelig, at grønlænderne kommer til at indtage deres plads i den